31/12/2018

Ιεραποστολή στη φυλή των Πυγμαίων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Του Μητροπολίτη Μπραζαβίλ & Γκαμπόν κ. Παντελεήμονος

Κάθε άνθρωπος που γεννιέται σε αυτόν τον κόσμο έλκει την καταγωγή του από τον Θεό, αφού είναι δημιούργημα της αγάπης Του. Επομένως η Ορθοδοξία, η πραγματική οικογένεια του Θεού, είναι για τον κάθε άνθρωπο η φυσική του κατάσταση. Το να αναζητά κανείς τον Θεό είναι τόσο φυσικό όσο το να διψάει και να ψάχνει νερό ή να πεινά και να ψάχνει τροφή.

Ασφαλώς, οι Έλληνες έχουμε την ευλογία να έχουμε γεννηθεί σε τόπο Ορθόδοξο, σε τόπο «εμποτισμένο» με την αμώμητη Ορθοδοξία από τους πρώτους αποστολικούς χρόνους έως σήμερα. Αρκεί να σκεφτούμε ότι η Αγία Λυδία η Φιλιππησία, η οποία έλαβε το άγιο βάπτισμα το 49 μ.Χ. στον ποταμό Ζυγάκτη της Ανατολικής Μακεδονίας από τα χέρια του Αποστόλου Παύλου, είναι ο πρώτος κάτοικος της Ευρώπης που ασπάσθηκε τον Χριστιανισμό! Έτσι, έχουμε το προνόμιο από νηπιακής ηλικίας να τρεφόμαστε πνευματικά μέσα στην Εκκλησία.

Ωστόσο, στους ιεραποστολικούς τόπους τα πράγματα κινούνται αντίστροφα. Η έλξη προς τον Θεό που καίει ασίγαστα στις ψυχές των ανθρώπων γίνεται ο μαγνήτης και η μυστική φωνή που καλεί την Ορθόδοξη Εκκλησία στα βάθη της τροπικής ζούγκλας, για να αρθρώσει λόγο σωτήριο, να κηρύξει τον «Άγνωστο Θεό» που για αιώνες οι αδελφοί μας αναζητούν. Και επειδή τούτοι οι άνθρωποι διατηρούν ακόμη αγαθή προαίρεση, απλοϊκή σκέψη και ταπεινό φρόνημα, ομολογούν πολύ πιο αυθόρμητα και φυσικά την βεβαιότητα περί της υπάρξεως του Θεού.

Κυριαρχεί στη σκέψη και στην καρδιά μου η προ εξαετίας πρώτη συνάντηση με τους Ορθόδοξους Πυγμαίους στα βόρεια του Κογγό. Ένας λαός πανάρχαιος που ζει στα τροπικά δάση με ό,τι η φύση τού προσφέρει, πηγαία ευγενής και καλοκάγαθος. Όταν τους συνάντησα, δεν μου μίλησαν ούτε για προβλήματα ούτε για μελλοντικούς σχεδιασμούς. Η γλώσσα τους δεν γνωρίζει τον μέλλοντα ως χρόνο ρημάτων, στην διαλεκτό τους δεν υπάρχει «θα»! Χρησιμοποιώντας πάντοτε τον ενεστώτα στις συνομιλίες τους βιώνουν εμπράκτως το διαρκές παρόν του εκκλησιολογικού χρόνου, χωρίς σχεδιασμούς για το αύριο!

Προσπαθώντας να εμβαθύνω σταδιακά στον τρόπο σκέψης των Πυγμαίων ως ποιμενάρχης τους, με δέος αντιλαμβάνομαι ότι ο Θεός είχε προετοιμάσει το έδαφος τούτο καλά στις ψυχές των ανθρώπων. Η καθημερινή τους ζωή, πριν γνωρίσουν την Εκκλησία και φωτισθούν από το Άγιο Πνεύμα, δήλωνε αυτή την αναζήτηση. Οι Πυγμαίοι λάτρευαν, μεταξύ άλλων, και τον «άγνωστο Δημιουργό του κόσμου», τον Θεό που στη μοναδική στον κόσμο διάλεκτό τους αποκαλούν «Κούμπα». Σύμφωνα με την νοοτροπία τους η κτίση ανέκαθεν ήταν ιερή ως έργο του Κούμπα. Δεν μπορεί κανένας απέναντι σ' αυτήν να φαίνεται αυθάδης. Η φύση δίνει όσο χρειάζεται ο καθένας για να ζήσει. Μεγάλο ατόπημα γι' αυτούς είναι να σκοτώνεις το δάσος. Παίρνεις μόνον αυτό που χρειάζεσαι. Όσο είναι αναγκαίο για να καλύψεις τις ανάγκες σου, τίποτε παραπάνω. Το βάπτισμα του πρώτου Πυγμαίου στις όχθες του ποταμού Oubangui ήταν η απαρχή της Ορθόδοξης ιεραποστολής στο βόρειο Κογγό-Μπραζαβίλ. Οπως και της Αγίας Λυδίας στις όχθες του Ζυγάκτη...

Όλα αυτά προετοίμασαν το έδαφος, ώστε να ζητήσουν την Ορθοδοξία οι ίδιοι. Έψαχναν ακούραστα τον Πλάστη, τον ζήτησαν και τον βρήκαν. Η μέριμνά Του δηλώνει απερίφραστα ότι οι άνθρωποι της ζούγκλας, οι μικρόσωμοι Πυγμαίοι, είναι πραγματικοί αδελφοί μας που εισέρχονται στην Εκκλησία και μαζί μ' εμάς ομολογούν και λατρεύουν τον Αναστάντα Χριστό.

Στη δική μας αγάπη και απόφαση εναπόκειται να φανερώσουμε σ' αυτούς το πρόσωπο του Θεού. Με λόγους ζωής και έργα αγάπης, πνευματικά και υλικά. Μας αξίωσε ο Κύριος εδώ και αιώνες να διαλαλούμε την Ορθόδοξη πίστη Του στον κόσμο. Ας μη γυρνάμε την πλάτη στον Κυριακό λόγο «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη». Για να συνεχίζεται η διάδοση του Ευαγγελίου στα δύσβατα εκείνα μέρη της γης, η δική σας βοήθεια είναι εκείνη που ανασηκώνει, σαν άλλος Κυρηναίος, τον δρόμο του Σταυρού που κουβαλάει ο Χριστός μέσα στη ζούγκλα για ν' αναστηθεί στα πρόσωπα των αδελφών μας. «Ἱλαρόν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός» (Β΄ Κορ. θ΄ 7).